

דויד לוי המציא אותו - הורביץ מבצע אותו - מה הטעם?

הורביץ ומשך
ומה עם האחרים?

פחות מרבע אחוז מכלל השכירים במדינה, הרי הנישומים הלא-שכירים מן הסוג הזה צריכים להיות יותר מ-50% מסה"כ הנישומים העצמאיים.

זוהי החבורה שאסור לנגוע בה. הנתונים על אלפיים השכירים ועל ההכנסה המצופה של 400 מיליון שקל מההיטל מגדירים אותה היטב.

אין זאת, כמובן, כל החבורה. כי יש בה כאלה שבכלל, בשום תנאים ובשום אהזים של מס-הכנסה, אין להם חשק לשלם. אלה אינם כלולים. בה, מכיוון שאין להם תיק במס ההכנסה.

היכן הקולות, הנישאים גבוה כל-כך כל אימת שמדובר בקיצוץ השכר ובהורדת הסובסידיות — הקולות המדברים על הצורך בהידוק החגורה, על האידיאליזציה של הורדת הצריכה, שבלעדיה, כבר יכול, גרר שאולה.

הכל מתהפך כאשר מדובר על קיצוץ של ההכנסות הגבוהות. לפתע פתאום דווקא קיצוץ זה בהכנסות — אליבא דאמצעי-התיקשורת וכלכלני-המימסד — יחריב עלינו את עולמנו.

האם קונספציה כזאת היא כלכלה? היא

דויד לוי
הברקה

ההיטל הנווראי

להושיע הרבה, אך גם אין ביכולתו להרוס את כל מערכת-המיסוי ואותנו. איתו, אפילו היו כל מבקריו צודקים. זה פשוט סימלי. גם הנסיונות הקודמים היו סמליים. אך הם לא מסכימים אפילו — סימלית של 6%.

לעשירינו אין מצפון, אך גם שכל אין להם. הם לא רואים מעבר לאף — הרווחים המידיים — שלהם. איך תיבחר ממשלה, המיטיבה עימם כליכך עד שאפילו אין לזכותה נסיון קטן מוצלח אחד לקחת מן הלא-שכירים? יתכן שהצדק עימם ואצלנו כל זה אפשרי, בשים לב לתמיכה שהם מקבלים מכלכלנים ומכללי התיקשורת.

בסיכום: ההיטל הוא טוב, אך רחוק מלהספיק.

מס-הכנסה אחר!

אן אנחנו מגיעים לנושא העיקרי. איך לספל בהכנסות הגבוהות כדי שחלקן הראוי יגיע לקופת-המדינה? לא בצורת הטלים סימליים למיניהם, אלא בצורת אחוזים רציניים ומשמעותיים לתקציב ולמשק המדינה. שלא לדבר כבר על הצדק החברתי?

התשובה היא שיש להפריד בין מסי-ההכנסה של השכירים ולאזהר שיש העצמאיים.

יש לעשות רפורמה במיסוי, לא רק באחוזים ובסוגי-ההכנסות החייבים במס, כפי שעשתה הרפורמה הקודמת שהכניסה את השכירים והעצמאיים תחת אותו הכור (אגב, העצמאיים יצאו מזה נשכרים). כי הורידו להם את אחוזי המס תמורת כלום, בזמן שהשכירים שלמו בעד הרבה זרע על-ידי מיסוי של תוספת-היזק ושלה (הוצאות שלהם).

דרושה רפורמה בתפיסה ובאיריגון באחת, רפורמה הזקוקת בי-חשבון ששכר ורווח הם סוגיה-כדי נסה בענין אופי שונה לגמרי, מזה המוטל על העצמאיים, ואין לערוב ביניהם.

רעיון מרכזי זה אינו שלי, אלא של ידידי חנינא אמוץ. אך אני מסכימה עימו. יש לציין שמדובר כאן על אופי המס (המשך בעמוד 61)

דגלה של חבורה זאת? זה נשגב מבינתי. השר דויד לוי אפילו ראה לנכון להת-נצל לפני מצלמת-הטלוויזיה ולהכריז ש-מדובר רק בהיטל חדי-פימי, כדי שאף אחד, חס וחלילה, לא יחשוב שרוצים להטיל עליהם מס.

עשירים חסרי מצפון ושכל

מדוע אין שומעים אף פעם התנצלות כאשר מדובר בביטול סובסידיות ל-לחם? ולמה האוצר צריך לקשור היטל כזה עם ביטול התמיכה בארוחות מוזלות

מדע? היא נשמעת יותר כהגנה זולה על בעלי אינטרסים חזקים. באיצטלה של תיאוריות!

עשירים אלה הם חסרי-מצפון. זאת יודע כל אחד. הלק גדול מהם ישיעו את כספם בבורסה ובעסקי-התיווך, מבלי לתרום דבר לתוצר שלנו, תחת להשקיע בייצור שכה דרוש היום. ולמה? כי בייצור לא ירוויחו את האחוזים האלה.

אחרים יעבירו את כספם לחו"ל, ויש-קיעו דווקא שם, בניגוד לכל אינטרס לאומי. היום ההשקעה הישראלית בחו"ל הולכת וגדלה, בזמן שאצלנו היא הורכת ופוחתת. עשירינו זוכים אצלנו במי-טב המוצרים, שאותם רק הם יכולים

הצעה מהפכנית: להפריד בינלל בין מס-ההכנסה לשכירים ובין מס-ההכנסה לחברות ולעצמאיים

מאח אסתר אלכסנדר

בבתי-החרושת? נראה שבלע זה אין סיכוי להעביר אותו בכלל.

לבסוף יבוטל ההיטל ורק החיוב במס של הארוחות ישאר בעינו. ואז יהיה טוב. הלא כן?

איני יודעת מה יהיה גורלו של היטל זה על הכנסות גבוהות. זה לא הנסיון הבלתי-מוצלח הראשון לפגוע במיקצת ב-עשירינו. אנחנו זוכרים את הנסיון להטיל מס ריווחי-הון, לחייב את משלמי-המיי-סים בהגשת הצהרות-הון ולפתוח כספות. ואנחנו זוכרים גם איך הם נתקלו בחומה האטומה של האינטרסים המשוריינים ובחומת-המגן של "ההסברה הכלכלית".

זכור גם הגורל העצוב של נסיונות אלה. לא הייתי מתפלאת אילו היה גם היטל זה בסופו של דבר הולך בדרך קודמיו לעולם השיכחה.

בדבר אחד צודקים מבקרי ההיטל: שהדבר, גם אם יתגשם, לא יועיל הרבה לכלכלת-המדינה. הרי הוא כה זעום. פחות מחצי אחוז של התקציב. אין ביכולתו

לקנות בגלל מחירם, אם כי חלקם בייצור זעום ביותר. אך הם לא יכירו תודה לממשלתנו על כך שאיפשרה להם זאת, ולא ישלמו לה אף גרוש אחד אם אינם מוכרחים — אפילו לא היטל זעום של 6%.

אשר לטענתו של הפרופסור חיים בן-שחר, שההיטל יעשה את המיסוי שלנו לרגרסיבי, הרי המשמעות של פרוגרסי-ביות או רגרסיביות ברמת-ההכנסות הזאת היא מישנית באמת. אין זה נימוק משכנע.

על דוד עושרם ועיסוקם שיש עשירינו מראה העובדה שבחודש יולי בלבד הם השקיעו 17 מיליארד ל"י באיגרות-החוב הממשל-תיות החדשות, בענין הצמדה של 100%. בזמן שייצור החלב והירקות במשק צומצם כגלל חיי-סר כוחיקנייה.

כל זה ידוע. אך מדוע מוצאים עיי-תונאים וכלכלנים לנכון לשאת את

ראה שאין גבול לאבסורד. נראה שבמדינת-ישראל אי-אפשר בכלל לני-גוע בעשירים ולדרוש מהם שיעזרו לקיים את המדינה, אפילו כשעזרה זו סמלית בלבד. גם לזה אין עשירינו מוכנים.

נשווה-נא רק את התלהבות הכלכלנים וכלי-התיקשורת, שליוותה את כוונת הא-צר לחתוך בבשר החי — זאת אומרת: לבטל סובסידיות למיצרכים היוניים, לפטר עובדי-מדינה ולצמצם את התקציבים ל-שרותים החיוניים — ליללת הנבואות השחורות מאתו צד על כל האסונות שיקרו לנו אם נטיל היטל של 6% על הכנסות שמעל ל-70 אלף שקל לשנה!

קראנו ניתוחים מעמיקים הקובעים איך הדבר יהרוס את מערכת-המיסוי ויביא לכך שההכנסה תהיה קטנה יותר מאשר ללא היטל שכזה. איך זה יקח מהאנשים את החשק לשלם מס בכלל, כאילו זהו המצב המובן-מאליו: אם רוצה — משלם מס, אם אינו רוצה — לא משלם.

כל זה, כמובן, לא נוגע לשכירים. אותם אין שואלים אם הם רוצים או לא רוצים לשלם מס בכל תנאי ובכל אחוז שהוא. מורידים, וזהו. חוץ מזה נמצאו רק 2000 שכירים בעלי הכנסה כזאת, מבין 900 אלף השכירים במדינה. לכן להם כל זה לא נוגע.

אך ההיטל נוגע לעצמאיים, ולגביהם המצב הוא זה: רוצה — משלם, לא רוצה — לא משלם. כך, על כל פנים, טוענים אנשי-המימסד עצמם, המנבאים את הרס מערכת-המיסוי בעקבות הטלת ההיטל.

אין חלב — יש איגרות-חוב

אם האוצר מקווה, לגבות כ-400 מיליון שקל מן ההיטל הזה, הרי צריכים להיות כ-80 אלף עצמאיים בעלי הכנסה של יותר מ-70 אלף שקל-לשנה. בעוד שמיספרם של שכירים כאלה מהווה